കുറ്റം, കുറ്റവാളി, കുറ്റാന്വേഷണം:
സ്ത്രൈണകർതൃത്വത്തിന്റെ അപരപാഠങ്ങൾ

ഡോ. ശ്രീപ്രിയ കെ.
അസി.പ്രൊഫസർ, മലയാള വിഭാഗം, ഗവ. കോളേജ്, ചിറ്റൂർ

പ്രബന്ധസംഗ്രഹം

മലയാള അപസർപ്പകസാഹിത്യ മേഖലയിൽ വിപുലമായ സംഭാവനകൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പുതിയകാലത്ത് ഈ രംഗത്തെ സ്ത്രീ എഴുത്തുകാരും അവരുടെ കൃതികളും അപഗ്രഥന വിധേയമാക്കുന്നു. കുറ്റാന്വേഷണസാഹിത്യം, സാമൂഹികമായും ലിംഗപരമായും നവീകരിക്കുന്നതിലൂടെ സ്ത്രീയുടെ പരമ്പരാഗത സ്വത്വത്തെ പുതിയ കാഴ്ചപ്പാടുകളിൽ സ്ത്രീകൾ തന്നെ പുതുക്കിയെഴുതുന്നത് എങ്ങനെയെന്ന് കുറ്റാന്വേഷണ നോവലുകളെ മുൻനിർത്തി പഠന വിധേയമാക്കുകയാണ് ഈ പഠനം.

താക്കോൽ വാക്കുകൾ: അപസർപ്പകാഖ്യാനം, ലിംഗപദവി, പൊലീസ് ക്രൈം സ്റ്റോറി, സൈക്കോ ത്രില്ലർ, സൈക്കോ ഫാന്റസി ത്രില്ലർ,

സമൂഹത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ലിംഗനീതിയുടെ അസമത്വത്തെ സംബന്ധിച്ചും ലിംഗപദവിയെ സംബന്ധിച്ചുമൊക്കെ ക്രിയാത്മകമായ ആലോചനകൾ സമീപകാലത്ത് ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ ഫലമായി അതുവരെയുണ്ടായിരുന്ന ലിംഗകേന്ദ്രീകൃത പഠനങ്ങൾക്ക് സാമൂഹികവും സാംസ്കാരികവുമായ പിളർപ്പ് സംഭവിക്കുകയും പുതിയ സാമൂഹികസങ്കല്പനങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് അവയിൽ മാറ്റമുണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ സ്ത്രീ പുരുഷദ്വന്ദ്വങ്ങൾക്കപ്പുറത്തേക്കു കടന്ന് വിമതലൈംഗികതയെ കൂടി ഉൾക്കൊള്ളുന്ന തരത്തിൽ ലിംഗകേന്ദ്രീകൃത പഠനങ്ങൾ ലിംഗപദവിപഠനങ്ങളായി (Gender Studies) പരിണമിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കേവലം

സ്ത്രീവാദചിന്തകൾ എന്നതിനുപരിയായി ലിംഗപദവിയുടെ വ്യത്യസ്ത അടരുകളാണ് സമൂഹത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നതെന്നും അവയെ ആണധികാര ചിന്തകളാണ് നിയന്ത്രിക്കുന്നതെന്നുമുള്ള തരത്തിൽ ഫെമിനിസത്തിന്റെ ആശയധാരകൾ മാറിവരുന്നതായി കാണാം. ജീവശാസ്ത്രപരമായ ശരീരം എന്നത് ഒരു മിത്താണെന്നും അത് എല്ലായ്പ്പോഴും ലിംഗപദവിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണിരിക്കുന്നതെന്നും സമകാലിക സൈദ്ധാന്തികർ കരുതുന്നു (രാജേഷ്: 2018, 7). ഇത്തരത്തിൽ സ്ത്രീത്വം, പുരുഷത്വം എന്നിങ്ങനെ ആണധികാരവ്യവസ്ഥ നൽകുന്ന നിർവചനങ്ങൾക്കകത്ത് രൂപപ്പെട്ട ചിന്താപദ്ധതികളൊക്കെ ചോദ്യംചെയ്യപ്പെടാൻ തുടങ്ങി. പുരുഷനെയും സ്ത്രീയെയും നിർവചിക്കുന്ന ഭൗതികവും ബൗദ്ധികവുമായ ഒരു കെണിയായിരുന്നു മേൽ പറഞ്ഞ സ്ത്രീത്വ-പുരുഷത്വ ചിന്തകൾ. ആൺകോയ്മാ വ്യവസ്ഥയോട് കലഹിക്കുന്ന സ്ത്രീകളെ ലിംഗപാരമ്പര്യത്തിന്റെ അദൃശ്യവടിയുപയോഗിച്ച് പുരുഷാധിപത്യസമൂഹം മെരുക്കാൻ ശ്രമിച്ചു കൊണ്ടേയിരുന്നു. എന്നാൽ അവർ ഉയർത്തിയ ശബ്ദം പരിണാമത്തിന്റെ പ്രതിധ്വനികളായി മാറി. ഓൺലൈൻ മാധ്യമങ്ങളിലും മറ്റും വരുന്ന ചർച്ചകൾ ഇത്തരം ലിംഗപദവി പ്രശ്നങ്ങളെ നിരന്തരം അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നതായി കാണാം.

നിലവിലെ സ്ത്രീവാദചിന്തകൾ ഒന്ന്, രണ്ട് മൂന്ന്, നാല് എന്നിങ്ങനെ തരംഗങ്ങളായി ചർച്ചചെയ്യുന്ന ആശങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ലിംഗപദവീപരമായ പരിണാമങ്ങളുടെ മൂന്ന് തലങ്ങളെ ഇങ്ങനെ ചിട്ടപ്പെടുത്താം.

1. ശരീരം നിർമിതിയാണെന്നു കണ്ട് ജൈവികശരീരത്തെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള ലിംഗവിവേചനങ്ങളൊക്കെ സാമൂഹികനിർമിതിയാണെന്ന മനസ്സിലാക്കുന്ന സമീപനം. ശരീരമെന്നത് ആഘോഷിക്കാനുള്ളതാണെന്ന കാഴ്ചപ്പാട് ശക്തിപ്പെടുന്നു.
2. സ്ത്രൈണം/പുരുഷത്വം എന്നീ ഗുണങ്ങൾ സ്ത്രീയിലും പുരുഷനിലും മാത്രം നിലകൊള്ളുന്നവയല്ലെന്നും അവ ഇടകലരുകയും ആൺ പെൺ എന്ന വേർതിരിവ് അപ്രസക്തമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിലൂടെ ലിംഗപരമായി പെൺ-ആൺ മാതൃകയ്ക്കുപരി വിമതത്വങ്ങളുടെ മാതൃക ശക്തിപ്പെടുന്നു.
3. സ്ത്രീത്വം എന്ന ഏകീകൃത സ്വത്വസങ്കല്പത്തെ സമൂഹത്തിലെ ജാതി, വർഗ്ഗ, സാംസ്കാരിക, ലൈംഗിക വൈവിധ്യങ്ങളിലൂടെ നോക്കിക്കാണുന്ന സമീപനം ശക്തിപ്പെടുന്നു. വ്യത്യസ്ത അധികാരഘടനകൾക്കുള്ളിൽ സമൂഹത്തിലെ വ്യത്യസ്ത

സ്ത്രീകളെങ്ങനെ അടിച്ചമർത്തപ്പെടുന്നുവെന്ന പ്രശ്നം ഉന്ന യിക്കുന്നു.

സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥക്കകത്ത് ഇത്തരത്തിൽ ബോധനവീകരണ പ്രക്രിയകൾ നടക്കുമ്പോൾ കലാസാഹിത്യ രംഗങ്ങളിലും ഇതിന്റെ തുടർചിന്തകൾ അനി വാര്യമാകുന്നു. എഴുത്ത്, വായന തുടങ്ങിയ സർഗ്ഗാത്മകവ്യാപാരങ്ങളും ലിംഗപ ദവിയെ സംബന്ധിച്ച പുതിയ തിരിച്ചറിവുകളിലേക്ക് നടന്നടുക്കുന്നുണ്ട്. ഭാഷ, സാമൂഹികവ്യവഹാരങ്ങൾ, സാംസ്കാരിക ചിഹ്നങ്ങൾ എന്നിവയിലെല്ലാം നില നിൽക്കുന്ന ലിംഗപദവി അസമത്വങ്ങളെ വിമർശിക്കുന്നവയായി മാറുന്നുണ്ട് പുതിയകാല സാഹിത്യരൂപങ്ങൾ. പരമ്പരാഗതമായ പുരുഷാധിപത്യബോ ധ്യങ്ങൾകൊണ്ട് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അപസർപ്പകസാഹിത്യമേഖലയിലും ലിംഗപരമായ നൂതനപ്രവണതകൾ കാണാൻ സാധിക്കും. അപസർപ്പക സാഹിത്യം കെട്ടിലും മട്ടിലും ഉള്ളടക്കത്തിലും പുതുമ പുലർത്തിക്കൊണ്ട് ശക്തമായ ഒരു രണ്ടാംവരവ് നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലമാണ് ഇത്. ജനപ്രിയ സാഹിത്യത്തിന്റെ ഒരു ശാഖയായി മലയാളത്തിൽ 1950കളോടെ കുറ്റാന്വേഷണനോവലുകൾ ശക്തമായിരുന്നു. മറ്റു ജനപ്രിയ നോവലുക ളോടൊപ്പം കുറ്റാന്വേഷണ, മന്ത്രവാദ നോവലുകളും അക്കാലത്ത് ഭാവനാ ത്മകമായി രചിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു, വായിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അതു കൊണ്ടു തന്നെ ബാറ്റൺ ബോസ്, കോട്ടയം പുഷ്പനാഥ്, എറ്റുമാനൂർ ശിവകുമാർ തുടങ്ങിയ പേരുകൾ മലയാളിക്ക് സുപരിചിതമാണ്. കുറ്റാന്വേഷണ നോവലുകളെ ഒരു സാഹിത്യഗണമെന്ന നിലയിൽ ജനകീയമാക്കിയത് കോട്ടയം പുഷ്പ നാഥാണ്. ഷെർലക് ഹോംസ് കഥാപാത്രങ്ങളായ ഡോ. വാട്സണെ അനു കരിച്ചാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുവന്ന മനുഷ്യൻ (1967-68) എന്ന നോവലിലെ കഥാപാത്രങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് (രാജശ്രീ: 22).

ജനപ്രിയ സാഹിത്യത്തെ അതുണ്ടായിവന്ന കാലത്ത് മുഖ്യധാര സാഹിത്യപ്രേമികൾ അംഗീകരിച്ചിരുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല അതിനെ വിലകു റഞ്ഞ എഴുത്തുകളായി തീർത്തും അവഗണിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സാധാര ണക്കാരുടെ സർഗ്ഗാത്മകതയെ, ഭാവനയെ, വായനാലോകത്തെ ഒക്കെ ഇക്കൂട്ടർക്ക് പരമപുച്ഛമായിരുന്നു എന്ന് പറയേണ്ടി വരും. എഴുത്തുകാരും ഇത്തരം പ്രതിസന്ധി അനുഭവിച്ചതായി കാണാം. മാത്രമല്ല ഇവ പുലർ ത്തിയിരുന്ന ആൺകോയ്മ സ്വഭാവം മൂലം സ്ത്രീക്ക് അപസർപ്പക കഥകളുടെ രചനാ രംഗത്തു നിന്നും കഥാപരിസരത്തു നിന്നും കൃത്യമായ അകലമാണ് പാലിക്കേണ്ടിയിരുന്നത്. ഈ രംഗത്ത് ശക്തരായ സ്ത്രീ എഴുത്തുകാർ ഇല്ലെന്ന്

തന്നെ പറയാം. കഥാപാത്രങ്ങളുടെ നിരയെടുത്ത് പരിശോധിച്ചാൽ അതിലും അപ്രധാന കഥാപാത്രങ്ങളായ ഒന്നോ രണ്ടോ സ്ത്രീകളെ മാത്രമേ കാണാനാവൂ. ഇവിടെയാണ് ലിംഗപദവിപഠനങ്ങളുടെ പ്രസക്തി. എഴുത്ത് നിരന്തരം പരിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്ന ആധുനികോത്തരകാലത്ത് അപസർപ്പക സാഹിത്യവും ലിംഗരാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ വ്യത്യസ്തരീതികൾ ആവിഷ്കരിക്കുന്നുണ്ട്. മലയാള അപസർപ്പക സാഹിത്യത്തിലെ സ്ത്രീ എഴുത്തിടങ്ങളുടെ വേറിട്ട രീതി ശാസ്ത്രവും അവ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന സ്ത്രീ കേന്ദ്രിത നവീനകുറ്റാന്വേഷണബോധവും ലിംഗപദവി ബോധ്യങ്ങളും നിലനിൽക്കുന്ന പുരുഷ കേന്ദ്രിത വ്യവസ്ഥയെ നിഷേധിക്കുന്നതെങ്ങനെ എന്ന അന്വേഷണമാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിൽ നിർവഹിക്കുന്നത്.

അപസർപ്പകസാഹിത്യത്തിന്റെ ലിംഗരാഷ്ട്രീയം

അപസർപ്പകാഖ്യാനത്തിലെ പാശ്ചാത്യവും പൗരസ്ത്യവുമായ സാഹിത്യസംഭാവനകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീകളായ എഴുത്തുകാരുടെ അഭാവം നമുക്ക് പ്രകടമായി ബോധ്യപ്പെടും. ഇതര സാഹിത്യരംഗത്ത് സ്ത്രീ എഴുത്തുകൾ പുതിയ ദിശാബോധത്തോടു കൂടി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന സമകാലിക സാഹചര്യത്തിൽ പോലും കുറ്റാന്വേഷണ സാഹിത്യരംഗത്തെ സ്ത്രീകളുടെ സാന്നിധ്യം കുറവാണെന്നു കാണാം. ലോകസാഹിത്യത്തിൽ പ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ച അഗത ക്രിസ്റ്റിയുടെ രചനാലോകത്തെ പിന്നിലാക്കാൻ പോന്ന ഒരു എഴുത്തുകാരി അതിന് മുമ്പോ ശേഷമോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇവർക്ക് മുമ്പ് അമേരിക്കൻ അഗതാക്രിസ്റ്റി എന്ന നാമത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന മേരി റൈൻഹാർട്ട് എന്ന അമേരിക്കൻ നോവലിസ്റ്റ് അപസർപ്പകനോവലുകൾ എഴുതിയിരുന്നു. കാലഘട്ടം അനുസരിച്ച് വിലയിരുത്തുമ്പോൾ പാശ്ചാത്യലോകത്തെ ആദ്യത്തെ അപസർപ്പക എഴുത്തുകാരിയായി മേരി റൈൻഹാർട്ട്നെ കരുതാവുന്നതാണ്. 'ദ സെർക്കുലർ സ്റ്റെയർകേസ്' ഇവരുടെ ആദ്യ നോവലാണ്. ഇരുപതാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തിൽതന്നെ സാഹിത്യരംഗത്തേക്ക് കടന്നുവന്ന ഇവർ കുറ്റാന്വേഷണ സ്വഭാവമുള്ള നിരവധി കഥകളും നോവലുകളും രചിക്കുകയും ചെയ്തു.

കുറ്റാന്വേഷണ കഥകളുടെ രാജ്ഞിയായി അറിയപ്പെടുന്ന അഗതാക്രിസ്റ്റിയുടെ സാഹിത്യ സംഭാവനകൾ വേറിട്ടുനിൽക്കുന്നു. 1920 മുതൽ 70 കൾ വരെ കുറ്റാന്വേഷണ നോവൽ രംഗത്ത് സജീവമായി നിലയുറപ്പിക്കാൻ ക്രിസ്റ്റിക്ക് കഴിഞ്ഞു. ആദ്യം പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'ദ മിസ്റ്റീരിയസ് അഫയർ അറ്റ് സ്റ്റൈൽസ്' എന്ന കൃതിയിലാണ് അഗതാ ക്രിസ്റ്റിയുടെ സുപ്രധാന ഡിറ്റക്ടീവ് കഥാപാത്രമായ ഹെർക്യൂൾ പൊയ്റോയെ ആദ്യമായി അവതരിപ്പിച്ചത്.

പൊയ്റോയോടൊപ്പം ശ്രദ്ധേയമായ മറ്റൊരു കഥാപാത്രം കൂടി ക്രിസ്റ്റി നോവലുകളിൽ ജീവിച്ചിരുന്നു, 'ജെയ്ൻ മാർപിൾ'. പ്രശസ്തനായ ഹെർക്യൂൾ പൊയ്റോ എന്ന കഥാപാത്രമാണ് പിന്നീടങ്ങോട്ട് അഗത ക്രിസ്റ്റിയുടെ കുറ്റാന്വേഷണ പരമ്പരയുടെ കേന്ദ്ര ആകർഷണമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും കൂടുതൽ ജനകീയമായി ഈ നോവലുകളെ മുന്നോട്ട് നയിക്കുകയും ചെയ്തത്. പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ലോക റാങ്കിങ്ങിൽ ബൈബിളിനും ഷേക്സ്പിയർ കൃതികൾക്കും ശേഷം മൂന്നാം സ്ഥാനം ക്രിസ്റ്റി കൃതികൾക്കാണെന്നാണ് കണക്കുകൾ പറയുന്നത്.

ഇന്ത്യയിലെ പ്രാദേശികഭാഷകളിൽ ഡിറ്റക്റ്റിവ് സാഹിത്യ കൃതികൾ അതാത് കാലഘട്ടങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയെപ്പറ്റിയുള്ള ഗൗരവമായ പഠനങ്ങൾ നടന്നിട്ടില്ല. മലയാളത്തിലെ അപസർപ്പകസാഹിത്യത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ആദ്യകാലത്ത് രണ്ടോ മൂന്നോ സ്ത്രീകളുടെ സാന്നിധ്യം കാണാൻ സാധിക്കും. 'അപസർപ്പക നോവലുകൾ മലയാളത്തിൽ ' എന്ന ഹമീദിന്റെ കൃതിയിൽ ആർ.ശ്രീലേഖയുടെ മരണദൂതൻ, കെ.ഭാരതിയമ്മ ഉള്ളുന്നപ്പുഴയുടെ ഭാസ്കര സിംഹൻ, എന്നിങ്ങനെ രണ്ട് സ്ത്രീകളെ സുവർണകാലഘട്ടത്തിലെ എഴുത്തുകാരുടെ കൂടെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ നിന്നുതന്നെ മലയാളത്തിലെ അപസർപ്പക രചനകൾ തെളിവുകൾ ആവശ്യമില്ലാത്ത വിധം ആൺകോയ്മ സ്വഭാവം വെളിപ്പെടുത്തുന്നവയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. പുരുഷന്റെ ബുദ്ധിയിൽ രൂപപ്പെട്ട ഇത്തരം കഥകളുടെ പരിസരം സ്ത്രീകളെ തീർത്തും ഒഴിവാക്കിയിരുന്നു. ഇവയിൽ കുറ്റാന്വേഷണത്തിന് യോഗ്യരായവരും കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യുന്നവരും സംശയങ്ങളും തെളിവുകളുമെല്ലാം ഈ ആൺകോയ്മയ്ക്കകത്ത് വ്യവഹരിക്കപ്പെടുന്നതും ഊട്ടിയുറപ്പിച്ചതുമായിരുന്നു. സ്ത്രീകൾ, ലൈംഗിക ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾ, കറുത്തവർ തുടങ്ങിയവരെ ഈ പ്രമേയങ്ങൾ പുറത്തുനിർത്തി. പടിഞ്ഞാറ് അഗതാ ക്രിസ്റ്റിയുടെ രചനാലോകങ്ങൾ ചൂട്പിടിച്ച ചർച്ചകൾക്ക് വിധേയമായ കാലഘട്ടത്തിൽ പോലും ഇവിടെ ഇത്തരം രചനകളിൽ സ്ത്രീ എഴുത്തുകാർ രംഗപ്രവേശം ചെയ്തിട്ടില്ല. സത്യാനന്തരമെന്നു (Post truth) വ്യവഹരിക്കപ്പെടുന്ന രണ്ടായിരത്തിനു ശേഷമുള്ള സമീപകാലത്താണ് അപസർപ്പക സാഹിത്യത്തിന്റെ രണ്ടാംതരംഗം മലയാളത്തിൽ ശക്തമായി തിരിച്ചുവരുന്നത്. പ്രമേയത്തിൽ സ്വീകരിക്കുന്ന വൈവിധ്യവും അവതരണത്തിലെ പുതുമയും ഈ സാഹിത്യശാഖയ്ക്ക് പുതിയ, ആഴത്തിലുള്ള വായനക്കാരെ സമ്മാനിക്കുന്നുണ്ട്. ജനപ്രിയം,രണ്ടാം തരം, നിലവാരം കുറഞ്ഞത് എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിശേഷണങ്ങളെ ആഖ്യാനത്തിന്റെ പുതിയ

രസക്കൂട്ടുകളുപയോഗിച്ച് അനായാസം മറികടക്കുന്ന രീതിയാണ് നവീന അപസർപ്പകരചനകൾ സ്വീകരിക്കുന്നത്. കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ സ്ത്രീകൾക്ക് പങ്കുണ്ടാവുകയോ അവർ തന്നെ മുൻകൈയെടുത്ത് കുറ്റകൃത്യം നടത്തുകയോ കുറ്റാന്വേഷകരായി സ്ത്രീകൾ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ള നിരവധി കൃതികളും ക്രൈം സിനിമകളും വെബ് സീരീസുകളും ഇന്ന് പരക്കെ പുറത്തി റങ്ങുന്നുണ്ട്. ശ്രീ പാർവതിയുടെ പോയട്രി കില്ലർ, വയലറ്റ് പൂക്കളുടെ മരണം, ആർ.ഋതുപർണയുടെ ഉൽച്ചുഴിപ്പലക, ജിസ ജോസിന്റെ ഡാർക് ഫാന്റസി തുടങ്ങിയ കൃതികൾ ഉദാഹരണം. കുറ്റാന്വേഷണത്തിലും കുറ്റകൃത്യത്തിലും സ്ത്രീകൾ പ്രധാന പങ്കുവഹിക്കുന്ന രണ്ട് അപസർപ്പകസാഹിത്യരചനകളെ മുൻനിർത്തി അപസർപ്പകസാഹിത്യരംഗത്തെ സ്ത്രീ എഴുത്തുകൾ മുന്നോട്ടു വയ്ക്കുന്ന ലിംഗപദവി രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ പുതിയകാഴ്ചകൾ, പോലീസ് സ്റ്റോറി എന്ന വിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താവുന്ന, ശ്രീപാർവ്വതിയുടെ 'പോയട്രി കില്ലർ' എന്ന കൃതിയുടെയും സൈക്കോ ത്രില്ലർ വിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ജിസ ജോസിന്റെ 'ഡാർക്ക് ഫാന്റസി' എന്ന കൃതിയുടെയും വായനയിലൂടെ അപഗ്ര ഥിക്കുകയാണിവിടെ.

കുറ്റം–കുറ്റവാളി: സങ്കല്പനങ്ങളുടെ എതിർവായന

കുറ്റാന്വേഷണനോവലുകളുടെ അടിസ്ഥാന ഘടകങ്ങളാണ് കുറ്റവും ശിക്ഷയും. വ്യക്തിക്കെതിരായ കയ്യേറ്റങ്ങൾ മുതൽ രാഷ്ട്രത്തിനെതിരായ വ്യവഹാരങ്ങൾ വരെ നീണ്ടു കിടക്കുന്നവയാണ് കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ ലോകം (രാജശ്രീ :11). സമൂഹത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ കുറ്റകൃത്യമായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന ചില പ്രവൃ ത്തികൾ നടക്കുമ്പോൾ അവയെപ്പറ്റി വിശദമായ അന്വേഷണം നടത്തുകയും തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കണ്ടെത്തലുകൾ രൂപീകരിച്ചെടുക്കുകയും അവയ്ക്ക് സമൂഹം നിശ്ചയിക്കുന്ന ചില ശിക്ഷാവിധികൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുകയു മാണ് കുറ്റാന്വേഷണത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കുറ്റമെന്നത് സമൂഹനിർമ്മിതമാണെന്നും അത് പരമ്പരാഗതമായി ആൺകോയ്മ സ്വഭാവം പുലർത്തുന്ന ഒന്നാണെന്നും നിസ്സംശയം പറയാം. സ്ത്രീകൾ ദുർബലകളാണെ ന്നും ആയതിനാൽ അവർക്ക് കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യാൻ സാധിക്കില്ലെന്നുമുള്ള പുരുഷാധിപത്യ ഉറപ്പിന്മേലാണ് ഇക്കാലമത്രയും കുറ്റാന്വേഷണ ആഖ്യാന ങ്ങൾ സമൂഹത്തിൽ വേരുറപ്പിച്ചു പോന്നത്. കേരളത്തിലെ സാമൂഹികാന്ത രീക്ഷത്തിലും ഇത്തരം ധാരണകൾ ഉറച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാം. അതിനാൽ സ്ത്രീകൾ കുറ്റവാളികളാകുന്ന വാർത്തകൾ വരുമ്പോൾ സോഷ്യൽമീഡിയയിലും മറ്റും സ്ത്രീകളെ സൈബർ അക്രമണം നടത്തുന്നതുകാണാം. അമ്മയായി

ജീവിക്കുന്ന ഒരാൾ ഏതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യത്തിൽ പങ്കാളികളായാലുടനെ മാതൃത്വത്തെ നശിപ്പിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞുള്ള പ്രതികരണങ്ങൾ സ്ത്രീകളെയും കുറ്റകൃത്യത്തെയും സമൂഹം എങ്ങനെ കാണുന്നുവെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഡോ. ഓമന, ശോഭാ ജോൺ എന്നിവരെക്കുറിച്ചുള്ള വാർത്തകളും പ്രതികരണങ്ങളും സ്ത്രീയും കുറ്റകൃത്യവും തമ്മലുള്ള കാഴ്ചകളെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. പെൺഗുണ്ട എന്നൊക്കെ പത്രങ്ങൾ തലക്കെട്ട കൊടുത്തതിൽനിന്ന് ഗുണ്ടായിസമൊക്കെ പുരുഷനാണ് ചേരുകയെന്നും സ്ത്രീയുടെ അക്രമങ്ങൾ വേറിട്ടതാണെന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല അടുത്തകാലത്ത് കേരളത്തിൽ സ്ത്രീകളുടെ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ കൂടുന്നുവെന്നുള്ള കണക്കുകളും അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതെല്ലാം കുറ്റവും ലിംഗഭേദവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ പരമ്പരാഗതസ്വഭാവത്തെ ഇല്ലാതാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു.[1] മറ്റൊരുതലത്തിൽ സ്ത്രീകൾ കുറ്റകൃത്യത്തിൽ പങ്കാളികളാകുന്നത് പുരുഷാധിപത്യത്തിന്റെ സമ്മർദ്ദംകാരണമാണെന്നു വ്യഖ്യാനിക്കുന്നതും കാണാം. കോട്ടയം പുഷ്പനാഥിന്റെ നോവലുകളിൽ കുറ്റകൃത്യത്തിൽ പങ്കാളികളാകുന്ന സ്ത്രീകളെ ധാരാളമായി കാണാം. പ്രധാന കുറ്റവാളിയുടെ ഭാഗമായിട്ടായിരിക്കും ഇവരെ ചിത്രീകരിക്കുന്നതെന്നുമാത്രം.

സ്ത്രീകൾക്ക് സ്വതന്ത്രകർതൃത്വം ഇല്ലെന്നു കരുതുന്ന പുരുഷാധിപത്യവ്യവസ്ഥയാണ് സ്ത്രീയുടെ കുറ്റകൃത്യത്തെ അംഗീകരിക്കാത്തത്, അവൾ ദുർബലയാണെന്നു ആവർത്തിക്കുന്നത്. ലിംഗവിവേചനങ്ങൾ ചോദ്യംചെയ്യപ്പെടുന്ന സമകാലികതയിൽ സ്ത്രീകൾ ഈ ക്രമത്തെ റദ്ദാക്കുന്നുണ്ട്. വ്യവസ്ഥയോടുള്ള ശക്തമായ ചോദ്യംചെയ്യലാണ് ശ്രീപാർവ്വതിയുടെ പോയടി കില്ലർ എന്ന നോവൽ. കുറ്റവാളി എന്ന പേരിൽ പുരുഷൻ ചെയ്തിരുന്നതെല്ലാം സ്ത്രീ ചെയ്യുകയും അത് വഴി പുരുഷാധിപത്യവ്യവസ്ഥയെ തന്നെ പ്രതിക്കൂട്ടിൽ നിർത്തുകയും ചെയ്യുന്ന എന്നതാണ് ഈ നോവൽ പങ്കിടുന്ന രാഷ്ട്രീയമാനം. എറണാകുളം ജില്ലയുടെ ചുമതലയുള്ള എസ്.പി ഡെറിക് ജോണിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ, അവിടെ നടക്കുന്ന സീരിയൽ കില്ലിംഗ് സ്വഭാവമുള്ള കൊലപാതകപരമ്പരകളുടെ അന്വേഷണവും പരിസമാപ്തിയുമാണ് ഈ നോവലിന്റെ പ്രമേയം. പ്രസിദ്ധ കവിയായ ജെയിംസ് ഡാനിയേൽ ദുരൂഹസാഹചര്യത്തിൽ സയനയ്ഡ് ഉള്ളിൽചെന്ന് മരിക്കുന്നതോടെ നോവൽ ആരംഭിക്കുന്നു. മൃതദേഹത്തിന് അടുത്തുനിന്നും മരിച്ചുകിടക്കുന്ന അയാളുടെ പടങ്ങളും എഴുതിവെച്ച ഒരു കവിതാശകലവും ലഭിക്കുന്നു. അന്വേഷണം പുരോഗമിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ അതേ മാതൃകയിൽ നോവലിസ്റ്റായ കേച്ചേരി ഭാസി,ഫേസ്ബുക്ക്

കവിയായ അരുൺ ദാസ് എന്നിവരും മരണപ്പെടുന്നു. കൊലപാതകത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന നിർണായക സൂചനയാണ് ഈ കവിതാശകലങ്ങൾ എന്ന് മൂന്നാമത്തെ കൊലപാതകത്തിനുശേഷമാണ് അന്വേഷണസംഘം തിരിച്ചറിയുന്നത്. എന്നാൽ ഈ സൂചന ഉപയോഗിച്ച് കൊലപാതകം തടയാൻ അവർക്ക് സാധിക്കുന്നില്ല. പിന്നീട് മരിച്ചത് റിസോർട്ട് ഉടമ കബീർ ഹുസൈനായിരുന്നു. കിട്ടിയ സൂചനകൾ സൂക്ഷ്മമായി പിന്തുടർന്ന് ഒട്ടുവിൽ കുറ്റവാളിയെ കണ്ടെത്തുന്നു. അന്വേഷണം വഴിതിരിച്ചു വിടുന്ന പലസന്ദർഭങ്ങളും നോവലിൽ കാണാം സീരിയൽ കില്ലിങ്ങിന് പുറകിൽ യാതൊരു ലക്ഷ്യവും ഉണ്ടായിരിക്കില്ലെന്ന അന്വേഷകരുടെ മുൻവിധി, ഡെറികിന്റെ ഭാര്യ സൂസന്നയിലേക്ക് അന്വേഷണം കേന്ദ്രീകരിക്കുന്ന ചില സന്ദർഭങ്ങൾ എന്നിവ ഉദാഹരണം. നാലാമത്തെ കൊലപാതകത്തോടെ അന്വേഷണം ഊർജിതമാകുകയും കൊലയാളിക്ക് പോയട്രി കില്ലർ എന്ന ഒരപരനാമം അന്വേഷകർ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. സമാനമായ അടുത്ത രണ്ട് കൊലകൾ കൂടി നടത്തി 'Poetry Ends Here' എന്ന കുറിപ്പോടെ കൊലപാതകപരമ്പര അവസാനിക്കുന്നു. പത്രപ്രവർത്തകയായ ആമില ദാസ് എന്ന സ്ത്രീ തന്റെ കുടുംബത്തിനും സഹോദരിക്കുമുണ്ടായ ദുരന്തത്തിന് ബദലായി ഒറ്റക്ക് നടത്തിയ പ്രതികാരമായിരുന്നു അതെന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നതോടെ നോവൽ അവസാനിക്കുന്നു.

ഈ പോലീസ് സ്റ്റോറിക്ക് തന്ത്രപ്രധാനമായ ചില അടരുകൾ ഉണ്ട്. ഒന്നാമതായി ഏതൊരു കുറ്റാന്വേഷണ കൃതിയേയും പോലെ അന്വേഷണാത്മകത മുറ്റിയ ഒരു പ്രമേയത്തെ സങ്കീർണമായ ഘടനകളിലൂടെ കടത്തിവിട്ടുകൊണ്ട് കുറ്റകൃത്യത്തിന് പരിഹാരം കാണുകയാണ് നോവലിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. മറ്റൊന്ന്, ഒരു പുരുഷനായ കില്ലറിനെ തിരഞ്ഞ് നോവലിൽ ഉടനീളം സഞ്ചരിക്കുന്ന വായനക്കാർക്ക് മുന്നിൽ ഏറ്റവും ഒട്ടുവിൽ ആണ് സ്ത്രീയായ കുറ്റവാളിയെ നോവലിസ്റ്റ് അവതരിപ്പിക്കുന്നത് എന്നതാണ്. ഈ വഴിത്തിരിവാണ് നോവലിന്റെ മർമ്മം. മാത്രമല്ല സ്ത്രീയുടെ പ്രതികാരനിർവഹണത്തെ ജനാധിപത്യബോധത്തോടെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നത് കൂടി ഈ കൃതിയുടെ എടുത്തുപറയേണ്ട സവിശേഷതയാണ്. കൊലപാതകങ്ങളെ കുറിച്ച് ആമിലയുടെ വിശദീകരണവും അതുവരെ ശാന്തനായി കേട്ടിരിക്കുന്ന പൊലീസ് ഓഫീസറും ഈ ജനാധിപത്യ രീതിയുടെ തെളിവാണ്. അതിവിദഗ്ധമായാണ് കുറ്റവാളിയായ ആമില നോവലിൽ ആദ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. മറ്റ് പത്രപ്രവർത്തകരുടെതിൽ നിന്ന് ഭിന്നമായി ജെയിംസ് ഡാനിയലിന്റെ

മരണം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തത് ഡെറിക്കിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുന്നതോടെയാണ് അവൾക്ക് കുറ്റാന്വേഷണത്തിൽ പങ്കുണ്ടാവുന്നത്. തുടർന്നും അവൾ ആവശ്യമുള്ള വിവരങ്ങളെല്ലാം പൊലീസിന് നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മാലിനി എന്ന സ്ത്രീയോട് മരണപ്പെട്ട പുരുഷന്മാർ ചെയ്ത ക്രൂരമായ പ്രവൃത്തിക്കെതിരെയുള്ള പ്രതികാരമാണ് ഈ കൊലപാതകപരമ്പരകളുടെ പിന്നിലെ കാരണമെന്ന നിഗമനത്തിൽ ഡെറിക് എത്തിച്ചേരുന്നുണ്ടെങ്കിലും അത് ആമിലയായിരിക്കുമെന്ന ഒരു സൂചന പോലും അയാൾക്ക് ലഭിക്കുന്നില്ല. പൂർണ്ണമായും കുറ്റാന്വേഷകന്റെ വീക്ഷണത്തിലൂടെയാണ് ഈ കൃതിയുടെ ആഖ്യാനം നിർവഹിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന് ആമുഖത്തിൽ നോവലിസ്റ്റ് തന്നെ തുറന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഡെറിക് ജോൺ എന്ന പൊലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥനാണ് ഈ നോവലിലെ കേന്ദ്രാന്വേഷകൻ. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ നിരീക്ഷണപാടവവും കുറ്റം തെളിയിക്കാൻ ഉള്ള കർക്കശമായ ബുദ്ധി സാമർത്ഥ്യവും നോവലിന്റെ തുടക്കത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്ന മറ്റൊരു കേസ് അന്വേഷണത്തിലൂടെ നോവലിസ്റ്റ് പറഞ്ഞു വയ്ക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു ഘട്ടത്തിൽ ഡെറിക്കിന്റെ കാമുകിയായ മായയിലേക്കു പോലും സംശയത്തിന്റെ നോട്ടം പോകുന്നുണ്ട്.

കുറ്റാന്വേഷണവും പെണ്ണത്തത്തിന്റെ നിരാകരണവും

കുറ്റാന്വേഷണാഖ്യാനങ്ങളിൽ ബുദ്ധിയുടെ സിരാകേന്ദ്രമായ ഒരു നായക കുറ്റാന്വേഷകനാണ് എല്ലായ്പ്പോഴും കർതൃസ്ഥാനത്ത് അവരോധിക്കപ്പെട്ടുന്നത്. അത് പൊലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥനോ ഡോക്ടറോ ശാസ്ത്രജ്ഞനോ സ്വകാര്യ ഏജൻസിയിലെ പ്രഗൽഭനായ കുറ്റാന്വേഷകനോ ഒക്കെയാവാം. സാമാന്യമായി ഇവരെ സമർത്ഥരും ഏത് പ്രതിസന്ധിയെയും ബുദ്ധിവൈഭവം കൊണ്ട് മറികടക്കുന്നവരുമായാണ് ചിത്രീകരിക്കുക. കുറ്റാന്വേഷകരോടൊപ്പം സഹായിയായ ഒരു പുരുഷനും കഥയുടെ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ ചുറ്റിക്കറങ്ങുന്നുണ്ടാവും. ഇവിടെയും സ്ത്രീ സാന്നിധ്യങ്ങളെ അപ്രസക്തമാക്കുന്ന ലിംഗപദവിയുടെ അദൃശ്യബോധ്യങ്ങളാണ് കാലങ്ങളായി നാം കണ്ടുവരുന്നത്. പരമ്പരാഗതമായ ഇത്തരം മാതൃകാ നായകനിർമ്മിതികളെ പുതിയ കുറ്റാന്വേഷണസാഹിത്യം പൊളിച്ചെഴുതുന്നുണ്ട്. ഒപ്പം തന്നെ ബൗദ്ധികവും ഭൗതികവുമായി, പെണ്ണത്തനിർവചനങ്ങളെ വെല്ലുവിളിക്കുന്ന സ്ത്രീപ്രതിനിധാനങ്ങൾ ഇത്തരം കൃതികളിൽ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നു. സ്ത്രീകൾ മാത്രം പ്രധാന കഥാപാത്രങ്ങളാവുന്ന ജിസ ജോസിന്റെ ഡാർക്ക് ഫാന്റസി, ഒരു വീൽചെയറിൽ ഇരുന്ന് കുറ്റാന്വേഷണം നടത്തുന്ന ആലിയ എന്ന പെൺകുട്ടി കേന്ദ്രമാവുന്ന ശ്രീപാർവതിയുടെ വയലറ്റ് പൂക്കളുടെ മരണം തുടങ്ങിയവ ഉദാഹരണം.

വീരപരിവേഷം കൊണ്ട് വായനക്കാരെ പിടിച്ചിരുത്തുന്ന നായകനിർമ്മാണ സമവാക്യങ്ങളെ തകർക്കുന്ന നോവലാണ് ഡാർക് ഫാന്റസി. അതോടൊപ്പം കുറ്റവാളിയും സഹകഥാപാത്രങ്ങളുമായി സ്ത്രീകൾ മാത്രം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുവെന്ന സവിശേഷത കൂടി ഈ നോവലിനുണ്ട്.

അപസർപ്പകസാഹിത്യത്തിന് നിരവധി ശാഖകളുണ്ട്. ലീഗൽ ത്രില്ലേഴ്സ്, ചാരക്കഥകൾ, പൊലീസ് കഥകൾ, മെഡിക്കൽ ഡിറ്റക്ടീവ് കഥകൾ മനശ്ശാസ്ത്ര കഥകൾ, ഫാന്റസി ത്രില്ലേഴ്സ് തുടങ്ങിയവയാണവ. ഇതിലെ ഒരു പ്രധാന വിഭാഗമാണ് സൈക്കോ ത്രില്ലറുകൾ. വ്യക്തികൾക്ക് ഉണ്ടാകുന്ന മനശ്ശാസ്ത്ര പരമായ കാരണങ്ങൾകൊണ്ട് കുറ്റകൃത്യം നടത്തുകയും അതിന്റെ അന്വേഷണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രമേയവും ആണ് സൈക്കോ ത്രില്ലർ നോവലുകൾ എന്ന വിഭാഗത്തിൽ ഉള്ളടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. മനസ്സിന്റെ അബോധത്തിൽ വേരാഴ്ന്ന പകയും അതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന അതിവൈകാരികമായ പകപോക്കലും നിമിത്തമാണ് ഇത്തരം കേസുകളിൽ കുറ്റകൃത്യം നിർവഹിക്കപ്പെടുന്നത്. സസ്പെൻസുകളുടെ അപ്പോസ്തലനായി അറിയപ്പെടുന്ന 'ആൽഫ്രെഡ് ഹിച്ച്കോക്കി'ന്റെ സിനിമകൾ ഇത്തരം ഗണത്തിലാണ് ഉൾപ്പെടുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'സൈക്കോ' പോലുള്ള സിനിമകൾ വ്യത്യസ്തമായ ത്രില്ലർ സ്വഭാവം പ്രകടമാക്കുന്നത് ഉദാഹരണം.

2020-ൽ പുറത്തിറങ്ങിയ ജിസ ജോസിന്റെ ഡാർക് ഫാന്റസി എന്ന നോവൽ സൈക്കോ-ഫാന്റസി വിഭാഗത്തിൽ ആഖ്യാനപ്പെടുന്ന കൃതിയാണ്. ആണധീശവ്യവസ്ഥ പെണ്ണിന് കീഴാളപദവി നൽകിയ സാമൂഹിക രാഷ്ട്രീയ ഇടങ്ങളിലൊക്കെ വെല്ലുവിളികളുയർത്തിക്കൊണ്ട് സ്ത്രീകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന കാഴ്ചയാണ് നോവലിന്റെ മർമ്മം. ക്രൈം ത്രില്ലർ എന്ന ഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ഈ നോവലിൽ റൂബി, ഐന്ദ്രില എന്നീ രണ്ട് സ്ത്രീകൾ കേന്ദ്രസ്ഥാനീയരാവുന്നു. കുറ്റാന്വേഷകരും കുറ്റവാളിയും സ്ത്രീകൾ തന്നെയാവുന്നത് മലയാള അപസർപ്പകസാഹിത്യത്തിലെ വിപ്ലവകരമായ മാറ്റത്തിന്റെ ചേരുവയായി പരിണമിക്കുന്നു. ഐന്ദ്രില, റൂബി, റിനി, റോസി എന്നിവരുടെ വീക്ഷണത്തിലൂടെയാണ് നോവലിലെ കുറ്റകൃത്യവും തുടർന്നുള്ള അന്വേഷണവും നടക്കുന്നത്. 50 വർഷം മുമ്പ് ഒരു കുടുംബത്തിലെ അച്ഛനും അമ്മയും ഏറ്റവും മൂത്ത മകനും അയാളുടെ ഭാര്യയും രണ്ടാമത്തെ മകനും അന്നുരാത്രി വിരുന്നുവന്ന അച്ഛന്റെ പേരപ്പനും അകാരണമായി കൊല്ലപ്പെടുന്നു.അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അമ്പതു വർഷത്തിനിപ്പുറം നടക്കുന്ന അനൗപചാരികമായ അന്വേഷണം ആണ് കഥാതന്തു. റീനി-റൂബി എന്നീ സഹോദരിമാരുടെ കുടുംബ വീട്ടിലാണ്

ഈ കൂട്ടക്കൊല നടന്നത്. കൊലപാതകത്തിനു ശേഷം പ്രേതഭവനമായി മുദ്രകുത്തപ്പെട്ട ആ പഴയ വീടിനെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയുള്ള ഭാവനാത്മക കഥകൾക്കു പിന്നിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ കുറ്റവാളിയെ കണ്ടെത്താൻ റൂബിയുടെ സുഹൃത്തായ ഐന്ദ്രില നടത്തുന്ന ഉദ്വേഗജനകമായ അന്വേഷണമാണ് നോവലിന്റെ കാതൽ. ആഖ്യാനത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം 50 വർഷം മുമ്പെഴുതിയ അപസർപ്പക നോവലിന്റെ ഘടനയിലാണ് ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. പൂഞ്ചോലക്കൽ കൂട്ടക്കൊലപാതകവും അതിന് അനുബന്ധമായി നടന്ന അക്കാലത്തെ കേസന്വേഷണത്തിന്റെ ചരിത്രവുമാണ് ഈ ഭാഗത്തെ പരാമർശവിഷയം. ആദ്യകാല അപസർപ്പകാഖ്യാനത്തിന്റെ രീതിയിലാണ് ഈ ഭാഗത്തെ വിവരണം. കൂടാതെ ഗ്രന്ഥകർത്രി നേരിട്ട് ഇടപെടുന്ന സന്ദർഭങ്ങളും ഉണ്ട്. 22 ചെറിയ അധ്യായങ്ങളിലൂടെ ഫാന്റസി രൂപത്തിലുള്ള വിവരണം കഥക്ക് തുടർന്ന് യാഥാർത്ഥ്യ പ്രതീതി നൽകുന്നു. ഈ ഭാവനാത്മക വിവരണം വായനക്കാർക്ക് പുതുമയായി അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ട്. ആ കഥ പൂർണമാവാതെ അവസാനിക്കുന്നിടത്താണ് യഥാർത്ഥ കുറ്റാന്വേഷണഭാവത്തിലേക്ക് നോവൽ പ്രവേശിക്കുന്നത്. അതിനെ ' പഴയ കാലത്തെ മഷിയിൽ എഴുതിയ ഒരു ഡിറ്റക്ടീവ് നോവലിന്റെ പ്രാഥമിക രൂപ 'മെന്ന് എഴുത്തുകാരി സ്വയം വിശേഷിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

മതിയായ തെളിവുകളില്ലാത്തത് എന്ന കാരണത്താൽ എഴുതിത്തള്ളിയ പൂഞ്ചോലക്കൽ കൂട്ടക്കൊലപാതക കേസാണ് പില്ക്കാലത്ത് അനൗപചാരികമായ അന്വേഷണത്തിലൂടെ ഐന്ദ്രില തെളിയിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. ഒറ്റയ്ക്കൊരു സ്ത്രീ നടത്തുന്ന ക്രിയാത്മകമായ അന്വേഷണമാണിത്. പുരുഷപോലീസ് സേനയും നീതിന്യായവ്യവസ്ഥയും അന്വേഷണത്തിൽ പാടെ തോറ്റുപോയ, അവർക്ക് തെളിയിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത കുറ്റകൃത്യമാണ് ഐന്ദ്രില ചുരുളഴിക്കുന്നത്. സംഭവം നടന്നഘട്ടത്തിൽ പുരുഷ കുറ്റാന്വേഷകരിൽ ചിലർ നടത്തിയ കേസന്വേഷണത്തെ തീർത്തും ഫലിത രൂപേണയാണ് എഴുത്തുകാരി അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. കുറ്റവാളിയായ റോസിക്ക് തന്നെ കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഐന്ദ്രിലയെ കുറിച്ചോ അവൾ നടത്തുന്ന തീർത്തും ഒറ്റപ്പെട്ട അന്വേഷണത്തെ സംബന്ധിച്ചോ യാതൊരു സൂചനയും ലഭിക്കുന്നില്ല. അത്രത്തോളം കൈയൊതുക്കത്തോടെയാണ് കൃതിയിലെ കുറ്റാന്വേഷണ രീതി ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നത്. തന്റെ ക്ലയന്റായ ഡോക്ടറുടെ അപ്രതീക്ഷിത മരണവും കെമിക്കലിനെക്കുറിച്ച് അവർ നടത്തിയ സംഭാഷണവുമൊക്കെ ഐന്ദ്രിലയിൽ ചില സംശയങ്ങൾ ഉയർത്തുകയും ഈ രണ്ട് സംഭവങ്ങൾ

തമ്മിൽ ബന്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതോടെയാണ് അവൾക്ക് അന്വേഷണത്തിന്റെ വഴി ബോധ്യപ്പെടുന്നത്. അക്കാലത്ത് ആ കേസ് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത പത്രപ്രവർത്തകൻ, റോസിയുടെ തഞ്ചാവൂരിലെ വീട്ടിലേക്കുള്ള യാത്ര എന്നിങ്ങനെ ഗൗരവമുള്ള അന്വേഷണ പാതയിലൂടെ അവൾ സഞ്ചരിക്കുന്നു. കൃത്യമായ കുറ്റാന്വേഷണ ബുദ്ധിയോടെ അന്വേഷണങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കുന്ന ഒരു കുറ്റാന്വേഷകയായി നോവലിൽ അവൾ ഉയരുന്നുണ്ട്. പുരുഷ നിർമ്മിതമായ സ്ത്രീ സങ്കല്പങ്ങൾക്ക് പാടെ വിരുദ്ധമായ ചില അന്വേഷണ രീതികളിലൂടെ പൊതു സമൂഹംപോലും അറിയാതെ കുറ്റാന്വേഷക ബൗദ്ധികമായ നീക്കങ്ങൾ നടത്തുന്നു. ഇതിന് അവളെ സഹായിക്കാൻ ഒരാൾ പോലും ഇല്ലെന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒറ്റയ്ക്കാണ് അവരുടെ അന്വേഷണമെന്നതിനാൽ ശിക്ഷാവിധിയിലും അവർ സ്വീകരിക്കുന്ന ജനാധിപത്യരീതി വേറിട്ടു നിൽക്കുന്നു. ആഖ്യാനത്തിലുടനീളം കുറ്റവാളിയായ റോസി ഒരു നിഗൂഢതയായി വായനക്കാർക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നു. മാത്രമല്ല നിഷ്കളങ്കയായ പാവം സ്ത്രീയായിട്ടാണ് റോസി ആദ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. 'റോസിക്കും മുട്ടറ്റം മുടിയായിരുന്നല്ലോ. അതവൾക്ക് അഴിച്ചിട്ട് നടക്കാൻ പോലും അനുവാദമില്ലായിരുന്നു, പാവം' (പു: 86). എന്ന തരത്തിൽ അവളെപ്പറ്റി നിരവധി സന്ദർഭങ്ങളിൽ പറയുന്നുണ്ട്. ഇതിൽനിന്നും കുറ്റവാളിയുടെ സ്ഥാനത്ത് പ്രതിക്കൂട്ടിൽ നിൽക്കുന്നത് പുരുഷാധിപത്യവ്യവസ്ഥ നയിക്കുന്ന സാമൂഹികാന്തരീക്ഷം തന്നെയാണെന്ന് ബോധ്യമാവുന്നു. കുടുംബബന്ധങ്ങളിലെ ഏകപക്ഷീയമായ നടപടി ക്രമങ്ങളോട് വിദ്യാഭ്യാസമ്പന്നയായ സ്ത്രീയുടെ പ്രതിഷേധമാണ് ഈ കൂട്ടക്കൊലയുടെ പിന്നിലെ മനശ്ശാസ്ത്രമെന്ന് നോവലിസ്റ്റ് തെളിച്ചുപറയുന്നുണ്ട്.

അപസർപ്പക രചനക്കുള്ളിൽ മറ്റൊരു അപസർപ്പകാഖ്യാനത്തിനുള്ള സാധ്യത തുറന്നു തരുന്നു എന്നതാണ് ഡാർക്ക് ഫാന്റസിയുടെ ആഖ്യാനപരമായ സവിശേഷത. സാഹിത്യത്തിലെ 'മെറ്റാ നരേഷൻ ' പോലെ അപസർപ്പകകഥയ്ക്കുള്ളിലെ അപസർപ്പകമായി ഈ അപസർപ്പകാഖ്യാനത്തെ കണക്കാക്കാം. കുറ്റം തെളിയിക്കാനുള്ള വഴികാട്ടിയായി ആ ആഖ്യാനം മാറുന്നു. കുറ്റാന്വേഷണ നോവലുകളുടെ പരമ്പരാഗത ശൈലിയിൽനിന്നും ഘടനാപരമായ വിച്ഛേദം ഈ പെൺനോവൽ വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥനായ രവിവർമ്മയ്ക്ക് പറ്റുന്ന അബദ്ധങ്ങളും അന്വേഷണത്തിൽനിന്ന് അവർ പിന്മാറാൻ ചിലസ്ഥലത്ത് ഫാന്റസി പൊടിക്കൈകളും ഒക്കെ ചേർത്ത് ആ ഭാഗം രസകരമാക്കിയിരിക്കുന്നു. കേസന്വേഷണത്തിനെത്തിയ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുന്നതിനായി ചിലയിടത്ത് ഹാസ്യാത്മകവിവരണവും കാണാം.

നോവലിന്റെ പരിണാമഗുപ്തി ശ്രദ്ധേയമാണ്. കുറ്റവാളിയായ റോസിയെ സമൂഹത്തിനു മുൻപിൽ തുറന്നുകാട്ടാൻ ഐന്ദ്രിലയും റൂബിയും ശ്രമിക്കുന്നില്ല, പകരം അവർക്ക് വേണ്ട ശിക്ഷ നൽകുകയും റീനിയെ അവരുടെ പിടിയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതോടെ നോവലിന് പരിണാമമാവുന്നു. റോസി എന്ന വ്യക്തിയിൽ ഉള്ളടങ്ങികിടക്കുന്ന കുറ്റവാസന കുറ്റകൃത്യത്തിന് പ്രേരണയാകുകയും മാനസികവും ഭാവനാത്മകവുമായ ഒരു അവസ്ഥയിലൂടെ അവർ കടന്നു പോകുന്നതും വായനക്കാർ തിരിച്ചറിയുന്നുണ്ട്. .

കൊലനടത്തുന്ന പെണ്ണുങ്ങൾ

കുറ്റാന്വേഷകപരിവേഷം പുരുഷനുമാത്രം അവകാശപ്പെട്ട ഒന്നായിരുന്നതു പോലെ തന്നെയാണ് കുറ്റവാളികളുടെ പാത്രസൃഷ്ടിയിലും അവലംബിച്ചി രുന്നത്. കൊലചെയ്യാൻ യോഗ്യതയും ധൈര്യവും എക്കാലത്തും ഉള്ളത് പുരുഷന് തന്നെയാണ് എന്ന് സമൂഹത്തിൽ നിലനിന്ന മിഥ്യാധാരണയാണ് കുറ്റാന്വേഷണസാഹിത്യവും ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആ അർത്ഥത്തിൽ കുറ്റവാളി - കുറ്റാന്വേഷക പുരുഷ ബിംബങ്ങളുടെ വീരഗാഥകളായി കൊട്ടിഘോഷിക്കപ്പെ ട്ടവയാണ് മലയാള കുറ്റാന്വേഷണസാഹിത്യം. പുരുഷനാണ് പ്രതികാരത്തിന് നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്ന കാഴ്ചപ്പാട് ബലപ്പെടുത്തിയിരുന്നു ഇവ. സ്ത്രീക്ക് പ്രതികാരം എന്ന ഒന്നില്ലെന്നും ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ അത് ഏറ്റവും ഒടുവിൽ 'ക്ഷമിച്ചുകളഞ്ഞ്' പരിഹരിക്കാവുന്ന കേവലമായ ഒരു കാര്യം മാത്രമായാണ് കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഇതിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി സംതൃപ്തമാകാത്ത, വ്യവസ്ഥയെത്തന്നെ വെല്ലുവിളിക്കുന്ന, അനുസരിക്കാത്ത, തെറിച്ച പെണ്ണു ങ്ങളുടെ പ്രതികാരമാണ് യക്ഷി സങ്കല്പത്തിന്റെ കാതൽ. സ്ത്രീക്ക് പ്രതികാരം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ അത് ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ചെയ്യണ്ടതല്ലെന്നും മറിച്ച് മരണശേഷം ചെയ്യാനുള്ള അവസരം ഒരുക്കിക്കൊടുക്കലുമാണ് ഈ യക്ഷി സങ്കല്പത്തിന്റെ പിറകിലെ പ്രത്യയശാസ്ത്രം. ഇത്തരം പരമ്പരാഗത ആൺവില യിരുത്തലുകളെ കൂസലില്ലാതെ മറികടക്കുന്ന കൃതികളാണ് മേൽ വിശകലനം ചെയ്തവ. രണ്ട് കൃതിയിലും പ്രതിസ്ഥാനത്ത് വ്യക്തികൾക്ക് പകരം ആണത്ത വ്യവസ്ഥിതി മേൽക്കൈ നേടുന്ന സമൂഹമാണ് എന്നത് വ്യക്തമാണ്. വിദ്യാ സമ്പന്നരും സമൂഹത്തിലെ സാഹിത്യ സാംസ്കാരിക രംഗങ്ങളിൽ പ്രവർ ത്തിക്കുന്നവരുമായ ഒരുകൂട്ടം പുരുഷന്മാർ സഹോദരിയെ അതിക്രൂരമായി ബലാത്കാരംചെയ്ത് അവളെ മരണത്തിലേക്ക് തള്ളിയിട്ട് തന്റെ കുടുംബത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്തതിനെതിരേയാണ് ആമില പ്രതികാരം ചെയ്യുന്നത്. 'റേപ് ' എന്നത് സ്ത്രീക്കു മേൽ പുരുഷന്റെ അവകാശവും അധികാരസ്ഥാപനവുമായി

കണക്കാക്കുന്ന ഒരു ആണത്ത ലൈംഗിക ബോധമാണ് ഇവിടെ നിലനിൽക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ സ്ത്രീകൾക്ക് കൊലയാളികളായി മാറേണ്ടിവരുന്നു. നിലനിൽക്കുന്ന ആണത്ത വ്യവസ്ഥയോടുള്ള പ്രതികാരമാണ് ഈ കൃതികൾ ആവിഷ്കരിക്കുന്നത്. 'പെണ്ണുങ്ങൾ കുറ്റാന്വേഷണ കഥയൊക്കെ എഴുതുന്നത് അപൂർവ്വം' എന്ന് ഡാർക്ക് ഫാന്റസിയിലെ ഒരു കഥാപാത്രം ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട് (ജിസ ജോസ്: 86). എന്നാൽ ഉത്തരാധുനികകാലത്ത്, അപസർപ്പകരചനകളുടെ രണ്ടാംതരംഗത്തിൽ ശക്തമായ സാന്നിധ്യമായി സ്ത്രീകൾ മലയാളത്തിൽ രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്ന് മേൽ അപഗ്രഥിച്ച രണ്ട് നോവലുകളും തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. കുറ്റവാളിയായും അന്വേഷകവേഷത്തിലും സഹായിയായും ഒക്കെ സ്ത്രീകൾ കർതൃസ്ഥാനത്ത് വരുന്നതോടൊപ്പം അതിഭാവുകത്വം ഒട്ടും ഇല്ലാതെ ആഖ്യാനം നിർവഹിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. രണ്ടു നോവലിലെയും സ്ത്രീ കുറ്റവാളികളോട് അന്വേഷകരുടെ സമീപനം തീർത്തും ജനാധിപത്യപരമാണ് എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. പോയട്രി കില്ലറിൽ തന്റെ സഹോദരനെ ഈ കേസിലേക്ക് വലിച്ചിഴക്കേണ്ടതില്ലെന്ന ആമില ദാസിന്റെ അഭ്യർത്ഥന പക്വതയോടെയാണ് ഡെറിക് കേൾക്കുന്നത്. ഡാർക് ഫാന്റസിയിൽ കുറ്റവാളിയെ സമൂഹത്തിനു മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കാൻ കുറ്റാന്വേഷക മുതിരുന്നില്ല എന്നതും ഉദാഹരണമാണ്. ഇപ്രകാരം എഴുത്ത് സ്വീകരിക്കുന്ന തനിമയും നിലവിലുള്ള ചേരുവയിൽ നിന്നുള്ള വഴിതെറ്റലും വേറിട്ട ആഖ്യാനരീതിയും എടുത്തുപറയേണ്ടതാണ്. കുറ്റകൃത്യവും അതിനെ തുടർന്നുണ്ടാവുന്ന അന്വേഷണവും പരിണാമവും ഉള്ള ഒരു സാമ്പ്രദായികഘടനയെ തിരസ്കരിക്കാൻ ഇവർ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പേരു സൂചിപ്പിക്കുന്ന പോലെ പോയട്രി കില്ലറിന്റെ ഉള്ളടക്കം അത്ര കാല്പനികമല്ല. ആ പേരിൽ തന്നെ ഒരു കൗതുകവും ആകാംക്ഷയും എഴുത്തുകാരി ഒളിപ്പിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. സമൂഹത്തിൽ നടക്കുന്ന യഥാർത്ഥ കുറ്റകൃത്യത്തിൽ പൊലീസും നിയമനിർമ്മാണസംഘങ്ങളും എങ്ങനെയാണോ ഇടപെടുന്നത് അത് അടുക്കും ചിട്ടയോടെയും ഒട്ടും അതിശയോക്തി കലർത്താതെയും നോവൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട് . കുറ്റകൃത്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നടക്കുന്ന അന്വേഷണങ്ങൾ , പ്രസ് മീറ്റ്, സാക്ഷിമൊഴികൾ, അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ വെളിപ്പെടുത്തലുകൾ, പൊലീസ് സർജന്റെ റിപ്പോർട്ട് എന്നിവ സത്യസന്ധമായരീതിയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നതോടെ നോവലിന് യാഥാർത്ഥ്യപ്രതീതി നൽകുകയും വായനക്കാർ നേരിട്ട് പങ്കാളികളാവുന്ന അവസരം സംജാതമാകുകയും ചെയ്യുന്നു. നോവലിന്റെ അവസാനം നൽകുന്ന ഉപസംഗ്രഹം ഇത്

വ്യക്തമാക്കുന്നു. കുറ്റവാളിയെ കണ്ടെത്തിയതിനു ശേഷം പത്രങ്ങളിലൂടെയും മറ്റും ലഭിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ ഈ യാഥാർത്ഥ്യ പ്രതീതിയെ വിശ്വസനീയമാക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു. ഡെറിക് ജോൺ എന്ന കുറ്റാന്വേഷകൻ നായകപദവിയിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും ആമില ദാസ് എന്ന കുറ്റവാളി, മീര, സൂസന്ന തുടങ്ങിയ സ്ത്രീകൾ അന്വേഷണത്തിന്റെ നിറസാന്നിധ്യമാകുന്നത് കാണാം. പോയട്രി കില്ലർ ഒരു സ്ത്രീയാണെന്നത് കൃതിയുടെ ഏറ്റവും വലിയ സസ്പെൻസ് ആണ്. അങ്ങനെ ഒരു സൂചന കൃതിയുടെ ആദ്യഭാഗങ്ങളിൽ നൽകുന്നില്ല എന്നതാണ് എഴുത്തിന്റെ സവിശേഷത. പരസ്പരബന്ധിതമായ ഘടകങ്ങൾ ചേർന്ന് സവിശേഷമായ ഘടന നിർമ്മിച്ചെടുക്കുകയാണ് കുറ്റാന്വേഷണസാഹിത്യത്തിൽ ചെയ്യുന്നത് (രാജശ്രീ: 26). സൂചിതങ്ങളുടെ വിദഗ്ധമായ വിന്യാസമാണ് കുറ്റാന്വേഷണസാഹിത്യത്തെ നിലവാരമുള്ളതാക്കി പരിവർത്തിപ്പിക്കുന്നത്. വായനക്കാർക്ക് നേരിയ സംശയംപോലും ഉണ്ടാക്കാതെ അതിസൂക്ഷ്മമായി, കഥയുടെ മർമ്മമായി ഈ സൂചനകൾ വർത്തിക്കുന്നു. കൃതിയിൽ കവിതാശകലങ്ങൾ ആണ് സൂചകമായി വർത്തിക്കുന്നത്. ഓരോ കൊലനടക്കുന്നതിന് മുമ്പും ലഭിക്കുന്ന കവിതാവരികളെക്കുറിച്ച് അരവിന്ദ് പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ് "സർ ആ കവിതകൾ എല്ലാം തന്നെയും വല്ലാത്തൊരു നെഗറ്റിവ് വൈബ് ആണ്. വല്ലാത്ത ഭീതിയുണർത്തുന്ന കവിതകൾ" (ശ്രീ പാർവതി: 85). വളരെ കയ്യടക്കത്തോടെ എഴുത്തുകാരി ഈ സൂചിതത്തെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. കവിതാശകലങ്ങളിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന തെളിവ് മൂന്ന് കൊലകൾക്ക് ശേഷമാണ് ഡിറ്റക്ടീവ് നിരീക്ഷിക്കുന്നത് എന്നത് പ്രമേയത്തെ കൂടുതൽ ദൃഢമാകുന്നു. സീരിയൽ കില്ലിംഗിന്റെ പാറ്റേൺ കൂടുതൽ വിശ്വാസയോഗ്യമാക്കാൻ ഈ ക്രമീകരണം സഹായിക്കുന്നതായി കാണാം.

മറ്റാരുടെയും സഹായമില്ലാതെ ഒറ്റക്ക് ഒരു സ്ത്രീ സ്വതന്ത്രമായി കുറ്റകൃത്യം നിർവഹിക്കുന്നു എന്നതാണ് ഈ കൃതിയുടെ പ്രധാന സവിശേഷത. സ്വന്തം സഹോദരിയുടെ ജീവൻ ഇല്ലാതാക്കിയ, തന്റെ കുടുംബത്തെ തന്നെ തകർത്ത കുറ്റവാളികളോടുള്ള ഒടുങ്ങാത്ത പകയിൽ നിന്നുണ്ടായ പ്രതികാരമാണ് ആമിലയെ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. 'ആരാണ് പോയട്രി കില്ലർ' എന്ന ഡെറികിന്റെ ചോദ്യത്തിന് ഞാനൊരു പെണ്ണായതു കൊണ്ടല്ലേ സാറെന്നോട് ഈ ചോദ്യം ചോദിച്ചതെന്നും ഞാനൊറ്റക്കാണ് എല്ലാം... പെണ്ണിന് ബലം മനസ്സാണ് എന്നും ആമില പറയുന്നുണ്ട്. (ശ്രീപാർവതി: 118) അന്വേഷകന്റെയുള്ളിൽ മാത്രമല്ല വായനക്കാരുടെ ഉള്ളിലും കുറ്റകൃത്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഉണ്ടാവുന്ന ഇത്തരം ആണധികാര ചോദ്യത്തിനുള്ള

ഉത്തരമാണ് ഈ മറുപടി. സീരിയൽ കില്ലിങ്ങിന്റെ പിറകിലെ ആസൂത്രകയും കുറ്റവാളിയും ഈ പെൺകുട്ടിയാണോ എന്ന വായനക്കാരുടെ സംശയം അകറ്റുന്നത് അവളുടെ തന്നെ കുറ്റസമ്മതത്തിലാണ്. കുറ്റാന്വേഷണ വിദഗ്ധനായ ഡെറികിന് ഒരു സൂചനപോലും നൽകാതെ അനായാസേനയാണ് അവൾ ആ നാല് കൊലപാതകങ്ങളും നടത്തുന്നത്. "ഇതൊരു പെണ്ണിന്റെ പ്രതികാരമാണ്.അതുകൊണ്ട് പോയടി കില്ലറായി ആമില ദാസിന്റെ പേര് മാത്രം മതിയെന്ന്" ധൈര്യത്തോടെ ആ കുറ്റവാളി പറയുന്നുണ്ട് (ശ്രീപാർവതി: 121). ഡെറികിന്റെ കാമുകിയായ മായ, അയാളോടൊപ്പം കുറ്റാന്വേഷണത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്ന സന്ദർഭങ്ങളുണ്ട്. കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ പ്രധാന സൂചിതമായ കവിതാവരികൾ ആരുടെതെന്ന് കണ്ടുപിടിച്ചുനൽകുന്നതും ജെയിംസ് ഡാനിയലുമായി അവൾ നടത്തിയ ഇൻററർവ്യൂവും ഒക്കെ അന്വേഷണത്തിന്റെ വഴികളിൽ അയാളെ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്.ഒരു സാധാരണ കാമുകിയെന്ന പരിവേഷത്തിനുമപ്പുറം സ്വതന്ത്ര്യയും ചിന്തിക്കുന്നവളും തന്റേടിയുമായ സ്ത്രീയായാണ് മായ നിലനിൽക്കുന്നത്. അവൾ സംഘർഷത്തിലാവുന്ന നിമിഷങ്ങൾ നോവലിൽ കാണുന്നില്ല. പക്ഷേ അതിസമർത്ഥയായ കുറ്റവാളിയുടെ അദൃശ്യസാന്നിധ്യം നോവലിലുടനീളം അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ട്. കുറ്റവാളിയായ ആമില തന്നെ അവസാനം കുറ്റകൃത്യത്തെക്കുറിച്ച് വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.വിദഗ്ധയായ ഒരു സ്ത്രീ കുറ്റവാളിയെയും അവളുടെ ഒടുങ്ങാത്ത പ്രതികാരത്തെയും സങ്കീർണമായ ആഖ്യാനരീതിയിലൂടെ നോവൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു കൃതികളിലും മെയ്ക്കരുത്തു കൊണ്ടോ അംഗബലംകൊണ്ടോ ശക്തരായ എതിരാളികളല്ല കടന്നുവരുന്നത് എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. അതുപോലെ തന്നെ അന്വേഷണത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന പാളിച്ചകളെ അതേ അർത്ഥത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളാനും മറികടക്കാനും കഴിയുന്ന ഉയർന്ന മാനസിക പക്വതനേടിയ കുറ്റാന്വേഷകരെയും ഈ കൃതികളിൽ കാണാം. സൂപ്പർ ഹീറോകളായ കുറ്റാന്വേഷകരെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന വായനക്കാർക്ക് വളരെ സ്വാഭാവികമായ ഒരു മറുപടി പോലീസ് മേധാവി നോവലിന്റെ അവസാനം നൽകുന്നുണ്ട്. "മുന്നിൽ തെളിവുകൾ ഉണ്ടായാൽ മാത്രമെ ഞങ്ങൾക്ക് സഞ്ചരിക്കാനാകു.. സൂപ്പർ ഹീറോകളായ നായകന്മാരെ കണ്ട് അവരെപ്പോലെ നിമിഷനേരംകൊണ്ട് കേസ് തെളിയിക്കുന്നവരാണ് പൊലീസ് എന്നാണ് നാട്ടുകാർ കരുതുന്നത്. എന്നാൽ അതല്ല സത്യം. അത് അംഗീകരിക്കുക" (ശ്രീപാർവതി: 122). കുറ്റാന്വേഷണ കൃതികൾ പിന്തുടർന്ന് വരുന്ന അതിഭാവുകത്വ നായക മാതൃകകളെ തിരസ്കരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതകൂടി നോവൽ പങ്കുവയ്ക്കുന്നതായി ഇതിൽ

നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. അതീന്ദ്രിയശക്തികളുള്ള , അതിഭാവുകത്വം നിറഞ്ഞ നായകരെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനു പകരം യഥാർത്ഥ കുറ്റാന്വേഷകന്റെ കഴിവും ഒപ്പം തന്നെ മാനവികമായ നിസ്സഹായാവസ്ഥയും വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിലൂടെ മറ്റൊരു കുറ്റാന്വേഷണമാതൃക കൂടി ഈ കൃതി മുന്നോട്ടു വയ്ക്കുന്നുണ്ട്.

ശാസ്ത്രീയവും യുക്തിസഹവുമായ തെളിവുകളുടെ അടുക്കി വയ്ക്കലാണ് സൈക്കോ ത്രില്ലറായ ഡാർക്ക് ഫാന്റസിയുടെ രചനാതന്ത്രം. ചങ്ങലകളായി നിബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന തെളിവുകളുടെ വിന്യസനം വായനക്കാരെ ആകാംക്ഷയിൽ നിർത്തുന്നുണ്ട്. രണ്ടു സ്ത്രീകൾ നടത്തുന്ന 'ഇൻവെസ്റ്റിഗേറ്റീവ് പിക്നിക്കായി' ഇതിനെ കഥാപാത്രങ്ങൾ തന്നെ വിലയിരുത്തുന്നു. ഒരു കൂട്ടം സ്ത്രീകൾ അപസർപ്പണത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതു തന്നെ മലയാളത്തെ സംബന്ധിച്ച് പുതുമയാണ്. ഈ സാഹിത്യമേഖലയിൽ വിരാജിച്ച നിൽക്കുന്ന നായകത്വബിംബങ്ങളെ നായികാത്വം കൊണ്ട് ഇവർ അട്ടിമറിക്കുന്നു. നായകന്റെ നെടുംതൂണായി മാറുന്ന കുറ്റാന്വേഷണ സഹായിയെയും പാടെ ഒഴിവാക്കിയാണ് കഥയുടെ ആസൂത്രണം നടത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഐന്ദ്രില, റോസിയുടെ ഭൂതകാലത്തിലേക്ക് ഉള്ള സഞ്ചാരം നടത്തുന്നത് അവളുടെ മാത്രം ബുദ്ധിയിൽ ഉരുത്തിരിയുന്ന അന്വേഷണതന്ത്രമാണ്.

കുറ്റവാളിയായ റോസി എന്ന സ്ത്രീക്ക് കഥയിൽ നല്കിയിരിക്കുന്ന നിഗൂഢപരിവേഷം കാരണം സൈക്കോ ത്രില്ലറിന്റെ പ്രധാന അംശങ്ങളൊന്നും ആഖ്യാനത്തിൽ നേരിട്ട് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നില്ല എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. മറിച്ച് നോവലിന്റെ ഒടുവിൽ റോസിയുടെ തുറന്നുപറച്ചിലിലാണ് വായനക്കാർക്ക് അത് ബോധ്യപ്പെടുന്നത്. "കൈകൾ തരിച്ചു. എന്റെയുള്ളിലെ ഹിംസ്രജന്തുവിനെ ഞാൻ മെരുക്കിയിട്ട് കാലങ്ങളെത്രയായി" (ജിസ ജോസ്, 160). താൻ കടന്നുപോയ സൈക്കോപാത്തിക് അവസ്ഥയുടെ വെളിപ്പെടുത്തലാണ് കഥാപാത്രം ഈ സംഭാഷണത്തിലൂടെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. കൂട്ടക്കൊലപാതകത്തിന്റെ കാരണം അന്വേഷിക്കുന്ന വായനക്കാർ എത്തിച്ചേരുന്നത് റോസി എന്ന കഥാപാത്രത്തിന്റെ കുറ്റകൃത്യത്തോടുള്ള പ്രവചനാതീതമായ അഭിനിവേശത്തിലേക്കാണ്. റോസി സ്വയം വെളിപ്പെടുന്നത് ഇരുപത്തഞ്ചാം അധ്യായത്തിലാണ്. പക്ഷേ ഇവർ, കുറ്റകൃത്യം നടത്താനുള്ള കാരണങ്ങൾ നേരത്തെ തന്നെ വായനക്കാരിലെത്തുന്നുണ്ട്. പൂഞ്ചോലക്കൽ വീട്ടിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളെയും വധിക്കുകയും തന്നെ എതിർക്കാൻ ശ്രമിച്ച രണ്ടാം ഭർത്താവിനെയും മകൾ റെബേക്കയെയും പതിയെ കെമിക്കൽ നൽകി ഇല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്തത് ഇത്തരം ഒരു മാനസികാവസ്ഥയിലാണെന്ന് അവൾ

ഓർക്കുന്നുണ്ട്. പോലീസ് അന്വേഷണത്തോട്ടു കിടപിടിക്കുന്ന തരത്തിലാണ് ഐന്ദ്രില കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ ചുരുളഴിക്കൽ നടത്തുന്നത്. പിതൃത്വാധികാര വ്യവസ്ഥയോടുള്ള ഒടുങ്ങാത്ത കലിപ്പാണ് റോസിയെ കുറ്റകൃത്യത്തിലേക്ക് നയിച്ചതെന്ന് ഐന്ദ്രില കണ്ടെത്തുന്നു. 'ഇഷ്ടമില്ലാത്ത വിവാഹം, ഡൊമസ്റ്റിക് വയലൻസ്, രക്ഷപ്പെടണമെന്ന തീവ്രമായ അഭിനിവേശം ഇതെല്ലാം ചേർന്ന് അവരെ മെൻറലി അൺസ്റ്റേബിൾ ആക്കിയിട്ടുണ്ടാവും ,സൈക്കോപാത്തിക് എന്ന അവസ്ഥ ' എന്നാണ് അവൾ കൊലപാതക കാരണമായി വിശദമാക്കുന്നത്. സ്ത്രീകൾമാത്രം പ്രധാനകഥാപാത്രങ്ങളായി വരുന്ന ഈ നോവലിന്റെ തലക്കെട്ടുകൾ ആ സ്ത്രീകളുടെ തന്നെ പേരുകളാവുന്നതും എഴുത്തിന്റെ വേറിട്ട രാഷ്ട്രീയമാണ്. റൂബി, ഐന്ദ്രില എന്നിവർ അവരുടെ അനുഭവങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോഴാണ് കഥ വികസിക്കുന്നത്. സ്ത്രീകളുടെ വീക്ഷണത്തിലൂടെ കുറ്റത്തെയും കുറ്റവാളിയുടെ മനശ്ശാസ്ത്രത്തെയും കുറിച്ച് ഒരു ബദൽചിന്ത സാധ്യമാണ് എന്ന് സ്ഥാപിക്കാനാണ് നോവലിസ്റ്റ് ഇതിലൂടെ ശ്രമിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ സാമ്പ്രദായികമായ ആഖ്യാനരീതിയിൽ നിന്നുള്ള ഇത്തരം വിട്ടുതൽ ശ്രമങ്ങൾ കൃതികളുടെ വായനയെയും കുറച്ചധികം നവീകരിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് പറയാം.

ഉപസംഹാരം

അപസർപ്പകസാഹിത്യം പിൻപറ്റിപ്പോന്ന ആൺകോയ്മ ചരിത്രത്തെ തീർത്തും അവഗണിക്കുന്ന വർത്തമാനകാല പരിസരമാണ് പുതിയ കുറ്റാന്വേഷണകൃതികളിൽ ആവിഷ്കൃതമാകുന്നത്. ലിംഗരാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ പുതുക്കിയ മാനദണ്ഡങ്ങളാണ് ഇത്തരമൊരു മാറ്റിയെഴുത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. പുരുഷന്മാർക്ക് മാത്രം അവകാശപ്പെട്ടിരുന്ന കുറ്റാന്വേഷക-കുറ്റവാളി റോളുകളിൽ സ്ത്രീകളും കറുത്തവരും ലൈംഗികന്യൂനപക്ഷങ്ങളും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു തുടങ്ങി. സ്ത്രീയെ സംബന്ധിച്ച് കുറ്റമെന്നത് വ്യക്തിപരമല്ലെന്നും അത് സാമൂഹികമാണെന്നും പുതിയകൃതികൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. നിലനിൽക്കുന്ന സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥയിൽ കുറ്റകൃത്യത്തിന് നൽകിപ്പോന്നതിൽ നിന്ന് ഭിന്നമായ മറ്റൊരു രാഷ്ട്രീയവശമാണ് ഈ കൃതികളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. അത് ആൺകോയ്മാ നിലപാടുകളെ അപ്രസക്തമാക്കിക്കൊണ്ട് പുതിയ ലിംഗബോധത്തിന്റെ ആവശ്യകത വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. പുരുഷാധിപത്യത്തെ പ്രതീകാത്മകമായി ഇല്ലായ്മ ചെയ്യലാണ് ഇവിടെ സംഭവിച്ചതെന്ന് മേൽവിവരിച്ച അപഗ്രഥനത്തിൽനിന്നും വ്യക്തമാവും. അപസർപ്പകസാഹിത്യത്തിന്റെ മാറിവരുന്ന എഴുത്തിടങ്ങൾ അതിവിദഗ്ധമായി സ്ത്രീകൾ കയ്യേറിത്തുടങ്ങുന്ന ഭാവുകത്വപരമായ

കാഴ്ച സമീപകാലത്തുണ്ട്. കുറ്റകൃത്യം മൂലമുണ്ടാകുന്ന പ്രതിസന്ധികൾ, അവയുടെ നിർദ്ധാരണം, കുറ്റവാളിയെ കണ്ടെത്തൽ എന്നീ പ്രക്രിയകൾ ആഖ്യാനത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് ഇതിന് ഉദാഹരണമാണ്. ഏറ്റവും പ്രധാനമായ മറ്റൊരു സവിശേഷത കുറ്റാന്വേഷകരെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന സംയമനമാണ്. അതീന്ദ്രിയമായ കഴിവുകൾ അനാവശ്യ മായി ആരോപിച്ച് അവരിൽ ഭാരിച്ച ഉത്തരവാദിത്തം ഏല്പിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ സ്വതന്ത്രമായി അന്വേഷണത്തിൽ ഇടപെടാൻ അവർക്ക് സാധിക്കുന്നു. സൂചകങ്ങളിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന പിടിവള്ളികൾ സസൂക്ഷ്മം നിരീക്ഷിച്ചാണ് അവർ നിഗമനങ്ങളിലേക്കെത്തുന്നത്. നിലവിലുള്ള ലിംഗ പദവിബോധ്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കുറ്റം, കുറ്റാന്വേഷണം, കുറ്റവാളി എന്നീ വ്യവസ്ഥകളുടെ പുതിയ ഭാഷ്യമായി ഈ കൃതികൾ മാറുന്നുണ്ട്. ഇത്തരം ഘടനാപരമായ സവിശേഷതകൾ പുതിയകാല അപസർപ്പക നോവൽ പുലർത്തുന്നുണ്ടെന്നും ആഴത്തിലുള്ള വായനക്കുള്ള സാധ്യതകൾ ഇവ സൃഷ്ടി ക്കുന്നുണ്ടെന്നുമുള്ള തിരിച്ചറിവ് മുഖ്യധാര സാഹിത്യമേഖലയിൽ ഉണ്ടാവേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്.

അടിക്കുറിപ്പ്

1. സ്ത്രീയുടെ ക്രൂരതകൾ വരമ്പോൾ സമൂഹം സ്ത്രീത്വത്തിലൂന്നി ചർച്ചകൾ നടത്തുന്നത് കൂടത്തായി കൊലപാതത്തിൽ കണ്ടതാണ്. അതുപോലെ കാമുകനൊപ്പം ജീവിക്കാൻ മക്കളെ കൊന്ന വിഷയത്തിലും അമ്മമാരെ സോഷ്യൽമീഡിയയിലൂടെ ആളുകൾ മാതൃ ത്വത്തിന്റെ മഹനീയിത നശിപ്പിച്ചുവെന്ന പറഞ്ഞ് വിമർശിച്ചത് സമീപകാലത്ത് കണ്ടു. ഈ ചർച്ചകൾ ഓൺലൈനിൽ നടന്നതിന്റെ ഉദാഹരണം ഇവിടെ കാണാം. https://www.manoramaonline.com/women/women-news/2022/03/12/sipsy-angamaly-s-criminal-lady.html. ശോഭാജോണിനെക്കുറിച്ചുള്ള വാർത്ത ഈ ലിങ്കിലുണ്ട് https://www.pravasishabdam.com/sobha-john-the-first-woman-arrested-under-goonda-act-in-kerala-profile/

ഗ്രന്ഥസൂചി

29. ജിസ ജോസ്. 2020 ഡാർക്ക് ഫാൻറസി, ലോഗോസ് ബുക്സ്, പാലക്കാട്.

30. മിനി ആലീസ് & ഷിമി പോൾ ബേബി 2022 ഉത്തരസ്ത്രീവാദ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ, ഡി .സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം.

31. രാജശ്രീ, ആർ., 2018 അപസർപ്പകാഖ്യാനങ്ങൾ: ഭാവനയും രാഷ്ട്രീയവും, ലോഗോസ് ബുക്സ്, പാലക്കാട്.

32. രാജേഷ്.എം.ആർ. (എഡി.), 2018 ലിംഗ പദവിപഠനങ്ങൾ, മെയ് ഫ്ലവർ പബ്ലിക്കേഷൻസ്, കണ്ണൂർ.

33. രേഷ്മ ഭരദ്വാജ്, 2004 മിഥ്യകൾക്കപ്പുറം—സ്വവർഗ്ഗ ലൈംഗികത കേരളത്തിൽ, ഡി. സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം.

34. ശ്രീപാർവ്വതി, 2020 പോയട്രി കില്ലർ, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം.

35. ഹമീദ്, 2015, അപസർപ്പക കഥകൾ ചരിത്രവഴികളിലൂടെ, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.

36. ഹമീദ്, അപസർപ്പക നോവലുകൾ മലയാളത്തിൽ, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി, തൃശ്ശൂർ.

37. Chakravarti,Uma, 2006, Gendering Caste, Stree Calcutta.

38. Geetha, V., 2002, Gender, Stree, Calcatta.

39. Holmes, Mary, 2007, What is Gender, Sage Publication.

40. Kimmel, Michael S., 2008 The Gendered Society, Oxford.

sripriak@gmail.com